

[A. C. D. Petersen.]

at man fra Regerings og Rigsdags Side ikke kan støtte Landbruget ved Statstilskud, og derfor maa Støtten fremgaa deraf, at man ligesom i Udlandet beskytter den hjemlige Produktionsvirksomhed. Og det er det, der i Realiteten er Tilfældet her, at man omposter disse 1 200 000 Kr., saa det nu bliver en Forøgelse af Beskyttelsen, medens denne Sum før gik ind i Statskassen, og denne Foranstaltning kan ikke paa nogen Maade komme til at virke som en varefordyrende Faktor.

Det er afgjort at, som Forholdene i Øjeblikket ligger, maa den Tid snart imødeses, hvor den sidste af de lønnende Produktionsgrene, Landbruget har, nemlig Flæskeproduktionen, bliver urentabel; derom kan der neppe diskuteres. Og har man lagt Mærke til, hvad der er sagt fra de ledende Mænds Side paa de Generalforsamlinger, som Svinestagterierne nu i Begyndelsen af denne Maaned har afholdt Landet over, har man da ogsaa hørt Advarsel paa Advarsel mod at forøge Produktionen, fordi den saa sikkert vil blive tabgivende.

Naar Forholdene ligger saaledes, tror jeg det bliver nødvendigt, at man fra den danske Rigsdags Side indstiller sig paa den nye økonomiske Politik, som er indledet Verden over. Jeg tror, det er afgjort urigtigt, hvis vi herhjemme tror, at man kan bære de Driftstab, som det vil medføre at føre en forældet økonomisk Politik og tro, at man stadig væk kan koncentrere hele sin Produktion om enkelte Varer, som det vil være vanskeligere og vanskeligere at afsætte.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg gerne lægge mine Ord i Vægtskaalen for, at vi med Alvor overvejer, om det ikke vil være rigtigt uden alt for megen Kritik at gaa ind paa den lille Foranstaltning, her er Tale om. Jeg er ganske klar over, at man her søger at udnytte en politisk Konjunktur. Om det lykkes, skal Fremtiden vise. Jeg tror, det vil mislykkes, for de Folk, der har Skoen paa, ved, hvor den trykker, og det er klart, at mange Venstre mænd rundt omkring i Landet staar bag ved Sukkerroedyrkernes Krav til Regering og Rigsdag.

Nu ved jeg vel, at mit Partis ærede Ordfører sagde i Gaar, at det er naturligvis en behagelig Stilling for en Venstremand, særlig en sukkerproducerende Venstremand, at angribe denne Ordning, og saa alligevel have Mulighed for at indkassere den Gevinst, Ordningen afkaster, trods sin Modstand. Jeg vil alligevel tro, at disse Mænd, hvoraf der ogsaa findes nogle i denne Rigsdag, burde komme frem og fortælle, at de hjemme

i deres Roedyrkerforeninger har protesteret mod, at deres Bestyrelser rettede den omtalte Henvendelse til Regering og Rigsdag; for hvis de ikke har gjort det, forekommer det mig at være i højeste Grad malplaceret, naar de bagefter vil indkassere Gevinsten, uden at de har ladet et Ord falde paa afgørende Sted for at forhindre, at der rettedes en saadan Henvendelse.

Med disse Ord skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Indsættelsen af den Anmærkning paa Finanslovens § 17, som Debatten har staaet om i disse to Dage.

Pinstrup: Jeg har ikke været i Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister Hr. Dahlgaard er kapabel til at forsvare et hvilket som helst Standpunkt. Jeg minder om, at da vi sidst havde Toldlovforhandlinger her i Tinget, optraadte den nuværende højtærede Indenrigsminister som Frihandelsmand og havde det Standpunkt, at man skulde foreslaa at stryge hele Toldbeskyttelsen her i Landet i Løbet af 5 Aar. Nu siger den højtærede Minister, at der kan ikke være Tale om at give dette Tilskud i mere end dette ene Aar. Det er altsaa den Vej, det radikale Venstre vil ud i dette Spørgsmaal: dette ene Aar. Jeg forsikrer den højtærede Minister om, at det er en Indbildning. Naar man først har vænnet et Erhverv til Statstilskud, og Priserne vedblivende falder, bliver man nødt til at fortsætte. Naar man ikke vil lade Verdenskonjunkturerne være førende for denne Avling indenfor Landbruget, som man har gjort det indenfor andre Omraader, bliver man nødt til at fortsætte. Der er indenfor Landbruget adskillige andre Virksomheder, som heller ikke er lønnende eller rentable.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen skal jeg oplyse om, at Sukkerbeskyttelsen er en gammel Historie, den er meget ældre end fra 1908, den er mere end dobbelt saa gammel. Jeg faar ikke i denne korte Bemærkning Tid til at gaa ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, men de er heller ikke nye. Det ærede Medlem vil have Indførselsforbud og Told paa alle Omraader, han vil med andre Ord følge de Agrarlande, der omgiver os. Men jeg vil rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: kan han nævne mig et Land, der ved den Beskyttelsestoldpolitik, det har ført, er blevet bedre stillet, end vi er her i Landet med den Frihandelspolitik, vi har ført?

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne knytte nogle faa Bemærkninger til denne interes-